

Погребение в Петричко¹⁰⁷

Когато почине човек, завързва се челюстта му по такъв начин, че устата да остане затворена. Това се прави, докато организмът все още не е напълно изстинал. Затварят му се очите, за да не останат отворени. Краката на мъртвеца се събират плътно един до друг, като се завързват двата големи пръста с общ възел от червен конец.

Застеля се чаршаф под мъртвеца, полага се мъртвецът на леглото и се покрива с друг чаршаф. Напръсква се чаршафа с парфюм. До главата му се поставя чиния. Всеки, който минава за поклон, оставя в чинията определена сума пари по избор. Мъртвецът се пази от хората вътре и вън от стаята. Внимава се мъртвецът да не бъде прескочен от котка или куче, за да не се превърне след време във вампир. От време на време на гостите се поднася кафе за ободряване и цигари за пушене. Някои от присъстващите разказват приказки. И така докато съмне.

На сутринта се изкопава яма, дълбока около 60 до 70 см и дълга 2 м. Поставят се върху отвора на ямата 3 броя широки дъски. Стопля се казан с вода. Кани се ходжа и той с помощник къпе мъртвеца. Приготовляват се дрехи от бяло платно (плат американ) на мъртвеца – кошуля, шапка, гащета. Завива се с един чаршаф и се полага в ковчег. Кади се с тамян, ходжата чете молитвата. След това близките се прощават, слагайки памук в ковчег. Според поверието това означавало изпращане поздрав на другите мъртви. Вдигат ковчег с мъртвия, близките му даруват носачите с хавлиени кърпи и се тръгва към гробищата. По пътя, по време на движение, никой не трябва да си извъръща главата назад, за да не умре някой друг. Ковчегът се насочва така, че главата на мъртвеца да води напред (както се ражда човек, с главата напред).

Гробът на мъртвеца е с дълбочина до пъпа на корема за мъже и до гърдите за жени. Оставят ковчег с мъртвеца до гроба. Ходжата прочита молитвата. Минават близките и за последно се сбогуват, слагайки в ковчег монети. С помощта на въжета спускат ковчег в гроба. Всички роднини хвърлят по една шепа пръст върху ковчег. Поставят се гредите, нареждат се дъските и се зарива с пръст. Откъм

¹⁰⁷ Демир Янев